

متن پرسش

سلام جناب طاهر زاده: تفسیر دیشب شما را گوش کردم. در اواسط می فرمایید یحیی سنوار و سید حسن نصرالله، در نور توحیدی باید این دو عزیز را ببینیم و نمی توانیم یکی را از خودمان بدانیم و آن دیگری را نه! در صورتیکه همه می دانیم از بعد تاریخ اسلام و تشیع، بزرگترین دشمن حضرات ائمه ما خلفا بودند آنانیکه به ناحق به جایگاه معصوم تکیه زدند. قرآن نیز در تایید می فرماید «ان المنافقون فی الدرک السفلی»، قرآن نمی فرماید کفار مقابل اسلام در پایین ترین درجه جهنم هستند می فرماید منافقین در پایین ترین درجه جهنم هستن کاملاً خلاف شعار «شیطان بزرگ آمریکاست». چگونه با تمرکز به ظلم امریکا و اسرائیل آنها را دشمن بزرگ می دانید اما از ظلم و گناهان درون جامعه براحتی می گذرید و یا آنرا توجیه می کنید؟ قرآن می فرماید «لن یتقبل منکم انکم کنتم قوما فاسقین»، چطور می شود با ابتلا به فسق و گناه خود را برحق دانست؟ مگر می شود با گناه به خدا رسید؟ جالب اینجاست که در آخر جلسه را با آیه «لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ» ختم می کنید که باز گوشزد می کند «الیکم انفسکم» و نمی گوید بر شما باد استکبار ستیزی! بر شما باد مبارزه با دشمن خارج و رها کردن دشمن درون، منافق درون جامعه و هوای نفس درون! حقیقتاً عجیبه!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در این مورد فکر کنید که این نوع دوگانگی‌ها در بین ما و اهل سنت وجود ندارد مگر آنچه وهابی‌ها دامن می‌زنند. به گفته جناب علامه امینی، اکثر اهل سنت همان فضائی که ما برای مولایمان حضرت علی «علیه‌السلام» قائل هستیم، اهل سنت برای خلفا بخصوص برای خلیفه دوم قائلند. و از آن طرف شدیداً خود را محب اهل البیت می‌دانند. سخنان شهید یحیی سنوار را در مورد حضرت علی «علیه‌السلام» و کربلا نشنیده‌اید؟ و با آن ارادتی که به ایران و رهبر معظم انقلاب دارد؟ مهم آن است که متوجه باشیم در چه تاریخی به سر می‌بریم که ائمه «علیهم‌السلام» تلاش کردند این دوگانگی‌ها در جهان اسلام از بین برود تا آنجایی که حضرت صادق «علیه‌السلام» توانستند امامان اهل سنت را جذب مکتب خود نمایند که در جای خود بسیار کار مهم و ارزشمندی است. آری! باید متوجه باشیم در چه تاریخی به سر می‌بریم؟! موفق باشید